

Kariūnas

Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos leidinys

2009 m. Nr. 2 (101)

- 2 Išleista XVI Karo akademijos absolventų laida
- 4 Prasminga šventė Šimkaičiuose
- 6 Kariūnai dalyvavo Partizanų pagerbimo, kariuomenės ir visuomenės vienybės dienos renginiuose
- 8 Paskutinis mėnuo kariūno kailyje
- 10 Akademijos bendruomenė dalyvavo akcijoje „Darom 2009“
- 11 5,56 mm universalusis šautuvas „Steyr AUG 77“
- 12 Karo akademijos auklėtiniai – akcijos „Aš padovanojau kraujo! Prisidėk ir tu!“ nugalėtojai
- 13 Tūkstančio laivų regatoje
- 14 Į Medininkus – milžinų pilį
- 16 Lietuvos kariuomenės Karių teatras (1919–2009)
- 18 Įdomus susitikimas sentikių cerkvėje
- 20 Dievui ir Tėvynei
- 22 Dainos su skustuvais
- 23 Gruppo Polifonico
- 24 Danijos karališkojoje karo akademijoje
- 25 Sportas
- 27 Kronika

Pirmame viršelyje geriausias 2009 metų Karo akademijos absolventas ltn. Arvydas Bumblauskas

REDAKCIŅĖ KOLEGIJA

Atsakingasis redaktorius
kpt. dr. JONAS ŠVILPA
tel. 2103651, viet. tel. 24651

Atsakingasis sekretorius
dr. VYTAUTAS TININIS
tel. 2103680, viet. tel. 24680

Redakcinės kolegijos nariai:

EGLĖ TRATAITĖ
(Akademijos bendruomenės klausimai)
tel. 2103506, viet. tel. 24506

mjr. REMIGIJUS BUTKEVIČIUS
(sielovada)
tel. 2103511, viet. 24511

plk. ltn. RAMŪNAS BARONAS
(karinis rengimas)
tel. 2103532, viet. tel. 24532

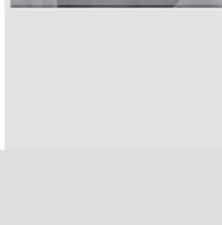
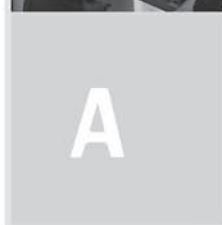
kpt. ALVYDAS ŽILINSKAS
(universitetinės studijos)
tel. 2103595, viet. tel. 24595

kpt. RONALDAS ENDRIJAITIS
(sportas)
tel. 2103549, viet. tel. 24549

kar. PAULIUS VENCLOVAS
(Kariūnų tarybos pirmininkas)

Leidžiamas nuo 1932 m.

Kariūnas
Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos leidinys

Kalbos redaktorė
NIJOLĖ ANDRIUŠIENĖ
Straipsnių, pateiktų internetiniame
LKA puslapyje, kalbos redaktorė
EULIALIJA STANKEVIČIENĖ

Dizainerė
LAIMA ADLYTĖ

Fotografas
KĘSTUTIS DIJOKAS

Spausdino Lietuvos kariuomenės
karo kartografijos centras
Muitinės g., Domeikava, LT-54359 Kauno r.
Tiražas 500 egz. Užsakymas GL-260.
Leidinyi platinamas nemokamai.
Leidžiamas kas trys mėnesiai.

GENEROLO JONO ŽEMAIČIO
LIETUVOS KARO AKADEMIJA
Šilo g. 5 A, LT-10322 Vilnius
El. p. jonas.svilpa@lka.lt,
vytautas.tininis@lka.lt,
www.lka.lt

Išleista XVI Karo akademijos absolventų laida

Eglė TRATAITĖ

2009 m. liepos 3 d. Simono Daukanto aikštėje Lietuvos Respublikos Prezidentas Valdas Adamkus suteikė pirmąjį karininko – leitenanto – laipsnį 43 Lietuvos karo akademijos kariūnams.

Savo kalboje LR Prezidentas jauniems leitenantams pabrėžė, kad Lietuvos žmonės yra stiprūs tik tada, kai juos vienija bendra laisvės dvasia, pastangos laisvai ir oriai gyventi, saugoti savo šalies istoriją ir paveldą. Taip pat labai svarbu, kad tautą ir valstybę stiprinančios vertybės būtų suprantamos ir brangios kuo didesnei visuomenės daliai, ypač jaunimui.

Šalies vadovas absolventams linkėjo, kad tvirčiausių ir svarbiausių Lietuvos kariuomenės tradicijų tąsa virstų gražiais darbais ir geriausiais pavyzdžiais.

Lietuvos karo akademijos viršininkas brg. gen. Edvardas Mažeikis džiaugėsi, kad absolventų gretose yra daug iniciatyvių ir ryžtingų asmenybių, ir vylėsi, jog šios savybės neišblės ir tolesnėje tarnyboje Lietuvos kariuomenėje.

Tęsiant Lietuvos karo akademijos tradiciją apdovanoti geriausiąjį absolventą, kaip ir kasmet, Vidaus tvarkos taisyklių nustatyta tvarka buvo renkamas geriausias Karo akademiją baigęs kariūnas. Šiais metais Lietuvos karo akademijos geriausiu XVI laidos absolventu išrinktas Arvydas Bumblauskas. Krašto apsaugos ministrė Rasa Juknevičienė ceremonijos Simono Daukanto aikštėje metu jam įteikė kardą – kario garbės simbolį.

Lietuvos Respublikos Prezidentas Valdas Adamkus suteikė pirmąjį karininko – leitenanto – laipsnį

Absolventus pasveikino Lietuvos karo akademijos viršininkas brg. gen. Edvardas Mažeikis

Krašto apsaugos ministrė Rasa Juknevičienė ceremonijos Simono Daukanto aikštėje metu geriausiam Akademijos absolventui Arvydui Bumblauskui įteikė kardą – kario garbės simbolį

Jaunuosius karininkus palaimino Lietuvos kariuomenės ordinaras vyskupas Eugenijus Bartulis

Jaunuosius karininkus palaimino Lietuvos kariuomenės ordinaras vyskupas Eugenijus Bartulis.

Karo akademijoje ketverius metus studijavę kariūnai mokėsi pagal personalo vadybos, transporto inžinerinės vadybos ir politikos mokslų programas. Liepos 2 d. XVI laidos absolventams Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos ramovėje buvo suteikti viešo-

jo administravimo, vadybos ir verslo administravimo ir politikos mokslų bakalauro kvalifikaciniai laipsniai ir įteikti tai liudijantys diplomai, taip pat pėstininkų būrio vado kvalifikacijos pažymėjimai ir Akademijos absolvento ženklai.

Iškilmingoje diplomų įteikimo ceremonijoje dalyvavo krašto apsaugos viceministras Rimas Jonaitis, Karinio personalo departamento direktorius plk.

Rimantas Gasparavičius, Karo akademijos vadovybė, dėstytojai ir instruktoriai, absolventų artimieji.

Iš 50-ies 2006 m. priimtų kariūnų diplomai buvo įteikti 43 sėkmingai mokslus baigusiams kariūnams. Ketverių metų studijas šiemet baigė 14 pagal personalo vadybos, 14 pagal transporto inžinerinės vadybos ir 15 pagal tarptautinių santykių programas studijavusių absolventų.

Prasminga šventė Šimkaičiuose

S-5 skyriaus viršininkė mjr. Birutė KRASAVINIENĖ

2009 m. gegužės 29 d. Šimkaičių Jono Žemaičio pagrindinėje mokykloje iškilmingai paminėtos partizanų generolo Jono Žemaičio-Vytauto 100-osios gimimo metinės. Šiai mokyklai Jurbarko rajono tarybos sprendimu Jono Žemaičio vardas buvo suteiktas 2007 m. spalio 25 d., o lapkričio 24 d. mokykla jau iškilmingai minėjo savo 140 metų jubiliejų.

Renginiai prasidėjo šv. Mišiomis Šimkaičių Šv. vyskupo Martyno bažnyčioje. Jas aukojo kunigas Audrius Giedraitis. Po šv. Mišių prasidėjo tradicinis 10 km bėgimas „Laisvės taku“ – nuo partizanų generolo Jono Žemaičio vadavietės iki Šimkaičių Jono Žemaičio pagrindinės mokyklos stadiono. Dalyvių amžius nebuvo ribojamas, komandas sudarė nuo 7 iki 10 žmonių: šauliai, mokyklos moksleiviai, Karo akademijos kariūnai ir Šimkaičių bendruomenės atstovai. Bėgimo dalyviai prieš startą padėjo gėlių prie Jono Žemaičio žeminės, jo atminimą pagerbė tylos minute.

Šimkaičių pagrindinės mokyklos stadione iškilmingą minėjimą pradėjęs mokyklos direktorius Leonardas Zaksas pažymėjo, kad ji ir toliau sieks garsinti partizanų generolo Jono Žemaičio vardą, puoselės čia gimusias tradicijas, remdamasi Jono Žemaičio pavyzdžiu diegs mokinių širdyse meilę Tėvynei.

Renginyje dalyvavusi krašto apsaugos ministrė Rasa Juknevičienė pasidžiaugė, kad šiemet partizanų generolas Jonas Žemaitis buvo pripažintas visos Lietuvos Prezidentu. Ji teigė, kad kiekvienas turi žinoti, ką reiškia

žodis „partizanas“, kad jis nesietinas su banditais, kaip buvo sovietmečiu, kad ši sąvoka apibūdina laisvės kovotoją. Ministrė vylėsi, kad Jono Žemaičio vardas taps gerai žinomas visoje Lietuvoje ir kad jį padės garsinti ir Šimkaičių mokykla.

Prisiminimais apie Joną Žemaitį pasidalijo dukterėčia Aušra Juškaitė. Mokyklos muziejui ji padovanojo pagyrimo raštą, kurį pati gavo būdama Sibire.

Generolo Jono Žemaičio bendražygiai Vincas Vernickas ir Kazys Giedraitis pasidalijo mintimis apie partizanų vado asmenybę, jo žygdarbius, papasakojo, kaip jis savo asmeniniu pavyzdžiu ir drąsa įkvėpdavo partizanus tolesnei kovai. Di-

misijos kpt. K. Giedraitis vylėsi, kad bus pastatyti tikrieji šio Lietuvos prezidento „rūmai“ – jo bunkeris Šimkaičių miške.

Ats. gen. mjr. Jonas Kronkaitis pasveikino laisvės kovotojus ir pažymėjo, kad devynioliktais nepriklausomybės metais švenčiame šios pasiaukojamos kovos pergalę. LKA štabo viršininkas plk. ltn. Vygantas Bukauskas, sveikindamas mokyklos ir miestelio bendruomenę, pasidžiaugė gražiu Lietuvos karo akademijos ir Šimkaičių pagrindinės mokyklos bendradarbiavimu ir padovanojo mokyklos bibliotekai knygų karine ir istorine tematika. Apie Jono Žemaičio gyvenimą, jo kovą su okupantais pasakojo istorikai dr. Romas Batūra ir Petras Girdzijauskas.

Minėjimo dalyviams koncertavo Šimkaičių kultūros centro saviveiklininkai ir šios mokyklos moksleiviai. Kaip visada, išpūdingą programą šventės proga parengė Vytauto Versecsko vadovaujamas Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos vyrų choras „Kariūnas“. Koncertą vainikavo muzikinį kūrinių kanklėmis atlikusi generolo Jono Žemaičio giminaitė Ana Monse.

Renginio pabaigoje diplomais ir taurėmis buvo apdovanojami tradicinio bėgimo „Laisvės taku“ nugalėtojai. Visiems jo dalyviams rašytojas Petras Girdzijauskas įteikė knygą „Partizanų išrinktas Lietuvos prezidentas“. Bėgikams buvo įteikti ir specialūs svečių įsteigti prizai. Bėgikės merginos gavo po Romo Batūros knygą „Partizanų generolas Jonas Žemaitis“. Mokyklos direktorius Leonardas Zaksas padėjo visiems renginio organizatoriams ir dalyviams ir pakvietė paragauti kareiviškos košės. Tikėtina, kad ši graži šventė taps miestelio tradicija.

*Kalba krašto apsaugos ministrė
Rasa Juknevičienė*

Šimkaičių Šv. vyskupo Martyno bažnyčioje iškilmingos šv. Mišios

*Šimkaičių mokyklos direktorius Leonardas Zaksas (antras iš dešinės)
apdovanojo bėgimo „Laisvės taku“ nugalėtojus*

Kariūnai dalyvavo *Partizanų pagerbimo, kariuomenės ir visuomenės vienybės dienos* renginiuose

Eglė TRATAITĖ

Gegužė 16 d. Kauno Santakoje vyko Partizanų pagerbimo, kariuomenės ir visuomenės vienybės dienos šventė. Renginyje prasidėjo teatralizuota Karo akademijos teatro studijos kariūnų, atliekančių partizanų vaidmenis, ir choro „Kariūnas“ eiseną, kuri sulaukė didžiulio dėmesio ir į šventės vietą atvedė tūkstantinę smalsuolių bei besidominčių Lietuvos kariuomenę minią.

Partizanų giraitėje „1949-ieji, gegužės 16 diena“ buvo įrengti du bunkeriai: vienas – uždaras, į kurį įėjęs kiekvienas šventės dalyvis galėjo išvaizduoti esąs tikroje slėptuvėje ir pajusti to laikotarpio dvasią, o kitas – tarsi miniatiūrinė scena,

Karo akademijos teatro studijos kariūnų atkurta pokario tikrovė

Partizanų giraitė „1949-ieji, gegužės 16 diena“

Karo akademija supažindina su savo išleistais leidiniais

Partizanai priešinasi okupantams

kurioje atkurta partizanų buitis, kasdienė veikla, vykusi tarp kovos operacijų, demonstruojama, kaip buvo palaikomas ryšys su kitomis vadavietėmis, planuojamos kovos užduotys. Ypatingo dėmesio sulaukė atkurta iškilminga, prieš einant į mūšį rengiama, partizano naujoko priesaikos ceremonija, kuri ne vieną nuoširdžiai sujau-dino iki širdies gelmių (naujoko vaidmenį atliko kariūnas Alminas Sinevičius). Lankytojus nustebino specialiai parengta partizanų operacijos inscenizacija, kurioje taip pat vaidino Karo akademijos kariūnai.

Visos šventės metu Karo akademija, kaip ir visi krašto apsaugos sistemos padaliniai, kvietė iš arčiau susipažinti su jos veikla, išleistais leidiniais, studijų programomis, atrankos į Akademiją reikalavimais, pamatyti užfiksuotas kariūnų gyvenimo akimirkas Kęstučio Dijoko fotografijų parodoje „Seno seržanto pastebėjimai“. Smalsiausiasieji, kariūnų padedami, galėjo išbandyti rankos taiklumą granatų mėtymo į taikinį varžybose, pasimatuoti karinę ekipuotę, dujokaukę, susipažinti su kario kuprinės turiniu. Mažiausiems daug džiaugsmo teikė galimybė užsimaskuoti veidus specialiais dažais ir užsidėjus šalmą nusifotografuoti su kariūnais.

Kaip ir kasmet, Partizanų pagerbimo, kariuomenės ir visuomenės vienybės dieną šventiniai renginiai vyko ir Vilniuje. Karo akademijos auklėtiniai dalyvavo padėkos šv. Mišiose už partizanus ir gynėjus Lietuvos kariuomenės Šv. Ignoto bažnyčioje, Simono Daukanto aikštėje valstybės vėliavos keitimo ceremonijoje ir prie Krašto apsaugos ministerijos vykusioje iškilmingoje Lietuvos partizanų pagerbimo ceremonijoje, kurios metu dainavo Akademijos vyrų choras „Kariūnas“ (vadovas Vytautas Verseckas).

Paskutinis mėnuo kariūno kailyje

Pabradės poligone vyko IV kurso kariūnų kvalifikacinio egzamino lauko taktikos pratybos

Atrodo, taip seniai – 2005-aisiais – įstojome į Lietuvos karo akademią, o jau pasiekėme finišo tiesiąją. 2009-ųjų birželis – paskutinis lemiamų išbandymų mėnuo. Per jį visi ketvirto kurso kariūnai turėjo puikią galimybę parodyti, ko išmoko per ketverius studijų metus.

Birželio 3–17 dienomis vyko kvalifikacinis būrio vado egzaminas. Sėkmingai atsiskaitę už teorinę dalį, ketvirtakursiai išvyko į Centrinę Pabradės poligoną atlikti praktinių užduočių. Visas kursas buvo suskirstytas į du administracinius būrius, kurie vykdydami užduotis veikė atskirai.

Gana įdomi praktinės egzamino dalies istorija. Kovojo su Guru šalies vietiniais kovotojais ir teroristų grupuotėmis. Per dvylika patruliavimo, pasalų, gynybos ir puolimo dienų sugebėjome regione įgyti didelę įtaką ir, pamiršę visas nemigos naktis, kiaurai permirkusius drabužius bei pūsles ant kojų, grįžome į išsiilgtąją Akademią.

Čia nudžiugino viso egzamino rezultatai – neišlaikiusiųjų nėra! Na, ką? Beliko vienas laiptelis...

Akademijoje mus pasitiko katedrų vedėjai, kurie priminė, kad atėjo laikas apsiginti baigiamąjį bakalauro darbą. Gynimas katedroje ir viešai vyko likus savaitei iki leitenanto laipsnio suteikimo ceremonijos. Neigiamų pažymių ir ši kartą nebuvo. Tai reiškia, kad visi sėkmingai baigė Akademią ir beliko sulaukti liepos 3 dienos, kai kardas guls ant peties.

Taigi, gera nuotaika pasitinkame naują savo gyvenimo etapą. Galime tik pacituoti vienos dainos eilutę: „Su džiaugsmu išeinam, su liūdesiu paliekam.“ Tačiau visi supranta, kad baigėsi mūsų nerūpestingos „kariūniškos“ dienos ir prasideda kitas gerokai daugiau atsakomybės pareikalausiantis etapas.

Sėkmės, kolegos!

Ketvirtakursiai

Akademijos bendruomenė dalyvavo akcijoje „Darom 2009“

Eglė TRATAITĖ

2009 m. balandžio 18-ąją visoje Lietuvoje buvo surengta tvarkos akcija „Darom 2009“. Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos bendruomenė kartu su visais, neabejingais gamtai ir aplinkosaugai, paskelbė karą šiukšlėms.

Per kelis šimtus Lietuvos karo akademijos karių ir darbuotojų, kaip ir kasmet, prisidėjo prie Vilniaus pilių valstybinio kultūrinio rezervato teritorijų tvarkymo ir ypatingą dėmesį skyrė Vilniaus piliakalniui, dar vadinamam Plikuoju, Kreivuoju arba Trijų kryžių kalnu, su papildiais – Bekešo, Gedimino kapo ir Stalo kalnais.

Vilniaus pilių valstybinis kultūrinis rezervatas – Vilniaus senamiesčio širdis. Tai mažiausias valstybinis rezervatas Lietuvoje.

Šiais metais tvarkos akcija „Darom 2009“

sutapo su Tarptautinės tarybos paminklosaugos ir žymių istorinių vietų klausimais asamblėjos (ICOMOS), veikiančios prie UNESCO, paskelbta Tarptautine paminklų ir paminklinių vietovių apsaugos diena.

Talkos organizatorių buvo nuspręsta ypatingą dėmesį skirti LLV politinio ir karinio veikėjo, vengrų didiko Kasparo Bekešo vardu pavadinto kalno sutvarkymui.

Kasparas Bekešas (1520–1579) – vienas žymiausių Lietuvos didžiojo kunigaikščio Stepono Batoro karvedžių, ypač pasižymėjęs Livonijos karo metu, 1579 m. užimant Polocką. Mūšyje prie Polocko su Ivano IV kariuomene jis vadovavo pagalbiniam vengrų daliniui, kuris priklausė Mikalojaus Radvilos kariuomenei. 1580 m. Kasparas Bekešas buvo palaidotas palei Vilnią ant kalvos, vėliau pavadintos jo vardu.

2009 m. balandžio 18 d. akcija „Darom 2009“ vyko ne tik Lietuvoje, Estijoje, Latvijoje, bet ir Rusijoje bei Lenkijoje.

5,56 mm universalusis šautuvas „Steyr AUG 77“

Psk. Sergejus KORKINAS

Ginklas pradėtas konstruoti 1970 m. pagal Austrijos kariuomenės vadovybės užsakymą. Tam reikėjo sukurti universalią sistemą, kuriai tiktų 5,56x45 mm kalibro šoviniai, t. y. ne tik automatiniam šautuvui, bet ir automatiniam karabinui, rankiniam kulkosvaidžiui ir automatui. Pagal reikalavimus ginklo detalės turėjo būti pagamintos iš itin stipraus, karščiui atsparaus plastiko. Konstruktoriai šią užduotį įvykdė. Sistema buvo pavadinta AUG (*Automatische Universal Gewehr*). Kuriant ginklą dalyvavo tokios bendrovės kaip *Steyr-Daimler-Puch AG* ir *Swarowski-Optik*. Specialiojoje literatūroje nurodyta, kad pagrindinis sistemos kūrėjas – Austrijos kariuomenės kapitonas Frydrichas Dechantas.

Po paskutinio ginklo bandymo 1977 m. sistema, pavadinta AUG 77, buvo įtraukta į Austrijos kariuomenės ginkluotę. Skirtingų modifikacijų ginklų, sudarančių universaliąją sistemą, pagrindinis skirtumas – vamzdžio ilgis: 508 mm – bazinio ginklo versija, 350 mm – desanto automatas, 407 mm – automatinis karabinas, 610 mm – rankinis kulkosvaidis (turintis sulankstomas kojeles).

Steyr-Daimler-Puch AG 1978 m. pradėjo serijinę šio bazinio ginklo gamybą. Iki 1985 m. buvo pagaminta 80 tūkst. ginklų, skirtų Austrijos kariuomenei. Tunisas užsakė 70 tūkst., o Saudo Arabija – 50 tūkst. vienetų. 1988 m. Australija nusipirko licenciją ir taip pat pradėjo šio ginklo serijinę gamybą. Buvo pagaminta apie 400 tūkst. AUG sistemos šautuvų.

Ginklas naudojamas ne tik

Austrijos, bet ir Australijos, Bolivijos, Ekvadoro, D. Britanijos, Jordanijos, Kamerūno, Naujosios Zelandijos, Pakistano, Zimbabvės, Tuniso, JAV ir Venesuelos kariuomenėse bei policijoje.

AUG 77 sistemos ginklų veikimo principas pagrįstas sudugusio parako dujų energijos panaudojimu. Ginklo dėtuvės tvirtinimo anga yra buožėje, o pistoletinė rankena – prieš dėtuvę. Dėl tokios konstrukcijos jis gerokai sutrumpėjo. Paleidžiamasis mechanizmas įtaisytas tuščiavidurėje buožėje. Įrengta 30 šovinių dėtuvė (o šios sistemos rankiniam kulkosvaidžiui pagaminta dėtuvė, kurioje telpa 40 šovinių). Dėl šios sistemos ginklų graižtvos žingsnio ilgio (228 mm) galima naudoti dviejų tipų šovinius: amerikietiškus M 193, kurių kulkos masė 3,56 g, ir belgiškus SS 109, kurių kulkos masė 3,95 g. Tačiau pagal indivi-

Ginklo optinis taikiklis didina 1,5 karto ir gali būti reguliuojamas pagal vertikalų ir horizontalų kampą. Optinio taikiklio tinklelyje yra du apskritimai. Mažajame apskritime telpa 1,8 m aukščio, iki 300 m nutolęs taikiny. Naudodamasis šiuo taikikliu šaulys gali neužmerkęs vienos akies greitai naikinti taikinius esant bet kokiam matomumui. Visi sistemos AUG 77 ginklai pagaminti taip, kad būtų galima naudoti įvairių tipų naktinius taikiklius.

Ginklas patogus tiek kairiarankiams, tiek dešiniarankiams todėl, kad, pakeitus tūtų išmetiklio vietą, jos gali lėkti į kairę arba į dešinę: plastikinėje buožėje yra dvi tūtų išmetimo angos, atsižvelgiant į šaulio individualias savybes viena jų uždaroma. Šiuo ginklu galima šaudyti pavieniais šūviais ir serijomis. Paleidžiamojo mechanizmo detalės, įskaitant ir gaiduko svirtelę, taip pat pagamintos iš plastiko. Nuspaudus ir iš karto atleidus gaiduko svirtelę, šaudoma pavieniais šūviais, nuspaudus gaiduko svirtelę ir jos neatleidžiant – serijomis. Ginklo saugiklis (mygtukas) įrengtas abiejose ginklo pusėse.

dualų poreikavimą AUG ginklų vamzdžiai gali būti pagaminti taip, kad graižtvos žingsnis būtų 178 mm ilgio, t. y. optimaliausias naudojant SS 109 tipo šovinius. Dėtuvės gaminamos iš permotomo plastiko, kuris leidžia matyti, kiek dėtuvėje liko šovinių.

Kalibras, mm	5,56
Pradinis kulkos greitis, m/s	970
Šoviny, mm	5,56x45
Ginklo su tuščia dėtuve masė, kg	4
Ginklo ilgis, mm	790
Vamzdžio ilgis, mm	508
Šaudymo sparta, šūv./min	680
Dėtuvės talpa, vnt.	30
Pilnos dėtuvės masė, kg	0,47
Tuščios dėtuvės masė, kg	0,13

Karo akademijos auklėtiniai – akcijos „Aš padovanojau kraujo! Prisidėk ir tu!“ nugalėtojai

Eglė TRATAITĖ

Gegužės 13 d. VŠĮ Nacionalinio kraujo centro direktorius Vytenis Kalibatas apdovanojo Lietuvos karo akademijos kariūnus, tapusius neatlygintinos kraujo donorystės akcijos-konkurso „Aš padovanojau kraujo! Prisidėk ir tu!“ nugalėtojais. Tai didžiausia iki šiol surengta neatlygintinos kraujo donorystės akcija. Kraujo padovanojo per 2300 studentų iš daugiau kaip 40-ies įvairių aukštųjų ir aukštesniųjų mokyklų fakultetų. Akcijos nugalėtojais tapo trys aukštosios mokyklos. Daugiausia neatlygintinų kraujo donorų – Lietuvos karo akademijoje (iš 197 kariūnų net 126), Šv. Juozapo kunigų seminarijoje (iš 28 seminaristų 13) ir Vilniaus kolegijos Sveikatos priežiūros fakultete (229

*Akademijos viršininkas
brg. gen. Edvardas Mažeikis priėmė
simbolinį prizą – stiklinį kraujo lašą*

studentai). Neatlygintinos kraujo donorystės akcija, kviečianti Vilniaus regiono aukštųjų mokyklų ir kolegijų studentus dovanoti savo kraujo, prasidėjo spalio mėnesį, o konkurso nugalėtojai išrinkti skaičiuojant kraują davusių studentų dalį nuo bendro besimokančiųjų skaičiaus fakultete.

Akcijos „Aš padovanojau kraujo! Prisidėk ir tu!“ organizatorių siekis – ne tik linksmas konkursas, kurio metu įvairių aukštųjų ir aukštesniųjų mokyklų studentai raginami tarpusavyje varžytis, kurio fakulteto studentai bus aktyviausi ir daugiausia padovanos kraujo. Lietuvos karo akademijos viršininkas brg. gen. Edvardas Mažeikis, priimdamas simbolinį prizą – stiklinį kraujo lašą, pabrėžė, kad kariūnių ir kariūnų tikslas buvo ne aplenkiti kitų aukštųjų mokyklų studentus, bet sąmoningai padėti tiems, kuriems labiausiai to reikia. Pasak VŠĮ Nacionalinio kraujo centro donorų organizatorės Jūratės Končiuvienės, Lietuvos karo akademijos kariūnai, Vilniaus kolegijos Sveikatos priežiūros fakulteto studentai ir Šv. Juozapo kunigų seminarijos auklėtiniai akcijos nugalėtojais tapo neatsitiktinai. Jau nuo 2001 metų šiose mokymo įstaigose rengiamos neatlygintinos kraujo donorystės akcijos, kurias palaiko ir remia visa bendruomenė. Pasibaigusi akcija-konkursas buvo dar viena galimybė paneigti visuomenėje egzistuojantį mitą, esą studentai kraujo duoda tik už piniginę kompensaciją. VŠĮ Nacionalinio kraujo centro turimi duomenys kaip tik liudija, kad aktyviausi neatlygintini kraujo donorai yra jaunimas – aukštųjų ir aukštesniųjų mokyklų studentai.

Tūkstančio laivų regatoje

Eglė TRATAITĖ

Gegužės 16 d. Lietuvos karo akademijos kariūnai dalyvavo jau tradicine tampančioje Neries laivų regatoje ir Lietuvos vardo tūkstantmečiui paminėti skirtame renginyje – „Tūkstančio laivų regatoje“.

„Tūkstančio laivų regata“ – „Neries regata 2009“ prasidėjo Valakupiuose iškilmingu atidarymu: skambėjo „Gaudeamus“

himnas, susirinkusiuosius sveikino renginio organizatoriai. Šioje regatoje startavo daugiau kaip 1 000 dalyvių iš visos Lietuvos baidarėmis, kanojomis, vikingų ir „drakonų“, karališkaisiais ir etnografiniais laivais.

Visi regatoje dalyvaujantys universitetai prisistatė vykusiame skanduočių konkurse. Pagal renginio organizatorių nuostatus

skanduočių turinys turėjo pristatyti aukštąją mokyklą, tekstas – skatinti ugdyti komandų gebėjimus, padėti suvokti bendro tikslo svarbą, kelti nuotaiką ir emociškai vienyti dalyvius. Antrąkart rengiamame skanduočių konkurse Lietuvos karo akademijos kariūnai buvo nepralenkami – jie iškovojo pirmąją vietą. Visiems dalyviams buvo įteikti garbės dalyvio pažymėjimai, liudijantys, kad jiems yra suteikiama atitinkamų Lietuvos istorijos metų simbolinė globa.

Į Medininkus – milžinų pilį

Doc. Romas BATŪRA

Pagal vado lyderio patriotinio ugdymo programą su I kurso kariūnais, dar rudenį pasižvalgę Vilniaus pilių regione, birželio pradžioje patraukėme į rytus: važiuome pro Nemėžį – vieną istorinių totorių centrų, kuriame stovi mečetė, – menantį Vytauto atminimą, pro Mūrininkų piliakalnį, supamą trijų kapinynų (I tūkst. vid.–IX–XII a.), į galingą mūrinę Medininkų pilį, kuri buvo svarbi XIII–XV a. Lietuvos sostinės rytinių prieigų gynyboje, žymų ankstyvojo valstybingumo paminklą.

Gardinio (keturkampio) plano, tvirtomis sienomis iš lauko akmenų sumūryta Medininkų pilis, anot vietos istorinės tradicijos, „milžinų statyta“, kartu su Krėva (vienalaikės įtvirtinimų statybos pietryčių gynybinėje sistemoje pavyzdys), pritai-

kyta frontaliajai gynybai, akį traukianti išpūdingomis bokštų ir vartų, gynybinių griovių ir pylimų liekanomis. Tai labai reikšmingas pereinamojo iš romanikos į gotikos laikotarpį gynybinės architektūros paminklas, istorinis Lietuvos valstybingumo simbolis.

Piečiau nuo pilies kyla ilgai aukščiausiu Lietuvoje laikytas Juozapinės kalnas (292,7 m), antkurio stovi atminimo akmuo Lietuvos karaliui Mindaugui. Jis 1991 m. atlaikė antivalstybininkų kėslus. Apžiūrėjome ir dar piečiau už 0,5 km stūksančią kalvą. 2004 m. buvo nustatyta, kad ji – aukščiausia Lietuvoje žemės paviršiaus vieta (293,84 m, o suapvalinus – 294 m), 2005 m. ji buvo pavadinta baltų mitologijoje aukščiausiojo dievo Aukštojo vardu.

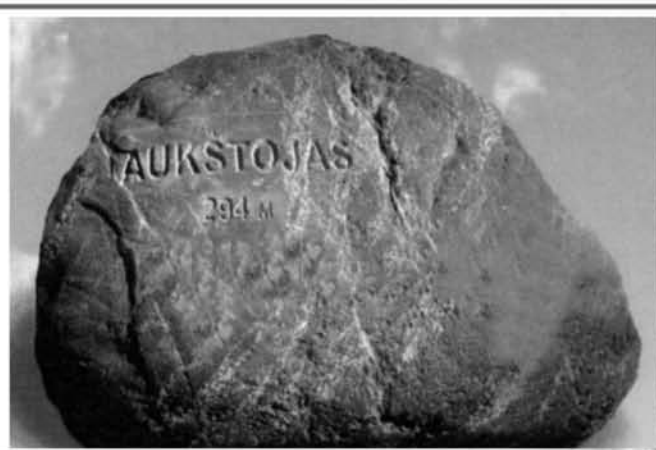

Moneta, skirta Medininkų piliai (dail. G. Paulauskis)

Grįždami atgal pro pilį, prie naujojo kelio, Lietuvos rytinių vartų – Medininkų muitinės, pagerbėme 1991 m. liepos 31 d. 4 val. 45 min. žuvusius taikius svar-

Lietuvos karaliaus Mindaugo atminimo akmuo

Aukščiausią Lietuvos kalną žymintis akmuo

biausio Lietuvos pasienio punkto saugotojus – sovietinio KGB ir OMON aukas. Žuvusieji nepabūgo galingo ir klastingo priešo.

Taigi Medininkai – senovės ir vėl atgimusios Lietuvos gynėjų – didvyrių, Tėvynės milžinų – atminimo ir pagerbimo vieta.

Atgal grįžtame pro Bareikiškes, kur aukštumoje išlikusiame dvarelyje (dab. memorialinis muziejus) 1853–1860 m. gyveno Lietuvos bajorijos atstovas, rašytojas ir poetas Vladislovas Sirokomiš (Liudvikas Kondratavičius). Jo gausiame literatūriniame palikime yra ir krašto pažinimo knygų apie išvykta iš Vilniaus po Lietuvą (Trakai–Punia–Medininkai–Ašmena), palei Nemuną nuo versmių iki žiogų,

herojinė poema „Margiris“ (1855 m.), XVI–XVII a. kultūros, karybos šaltinių vertimų ir kt.

Vykstame pro Naujosios Vilnios tremties memorialą (paminklas, autentiški 1941–1953 m. „gyvuliniai vagonai“ su garvežiu), menanti sovietinių okupantų pastangas palaužti Lietuvos žmonių pasipriešinimą, sunaikinti gyvybingiausias visuomenės jėgas, palikti „Lietuvą be lietuvių“, kur kasmet minime tragiškas birželio dienas.

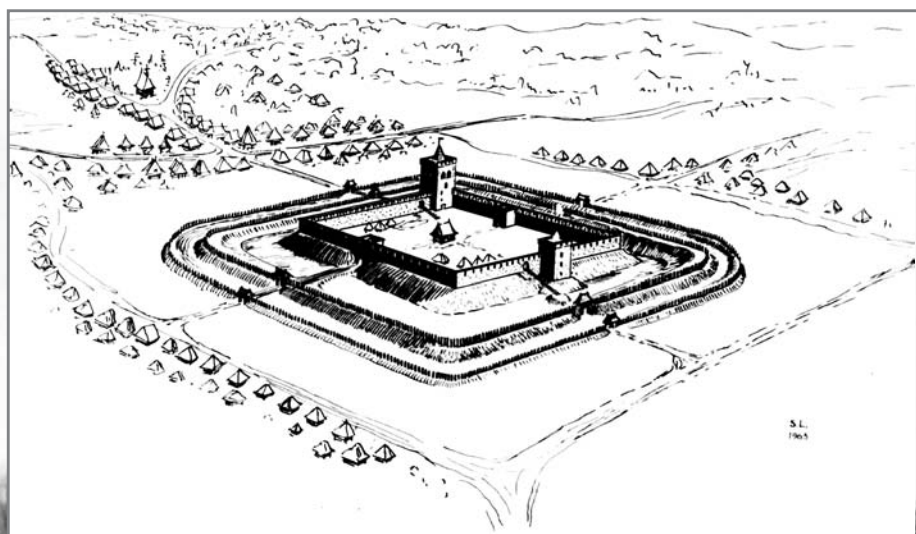
Jausdami didelę pagarbą per amžius dėl savo Laisvės kovojančiai Lietuvai grįžtame į Karo akademiją.

Prie Naujosios Vilnios tremties memorialo vagono

*Medininkų pilies rekonstrukcija (arch. S. Lasavickas)
Pilies pietiniai (viršuje) ir šiauriniai (apačioje) vartai*

Lietuvos kariuomenės Karių teatras (1919–2009)

Leonas CIUNIS

Karių teatro režisierius, aktorius

Pastangos atkurti Karių teatrą

1992 m. rugsėjo mėn. Savanoriškojo krašto apsaugos tarnybos (SKAT) štabas pakvietė Vilniaus senamiesčio teatrą dalyvauti II savanorių sporto žaidynių atidaryme Kalnų parke. Išsirikiavusiems, tačiau dar beginkliams kariams (sovietinė armija nekrutėjo iš Lietuvos) ir gausiems žiūrovams buvo suvaidinta ištrauka iš Alvydo Bausio istorinės dramos „Trys Gedimino regėjimai“ (rež. V. Limantas). Į Kalnų parko aikštę įžygiavo grupė senovės karių, o kunigaikštis Gediminas (akt. L. Ciunis) ir kunigaikštienė Jaunė (akt. L. Naglytė) įjojo raiti. Tais metais prie SKAT štabo buvo suburta aktorių grupė, kuri 1993 m. vasario 16 d. Vidaus reikalų ministerijos kultūros ir sporto rūmuose kariams ir policijai suvaidino kom-

poziciją iš V. Mykolaičio-Putino dramos „Valdovo sūnus“ (komp. autorius ir režisierius Z. Buožis, dailininkė I. Zabarauskaitė). Vaidino aktoriai: L. Ciunis, H. Bačiulis, V. Žebrauskas, A. Kaliūnas, S. Sipaitis, I. Minelgaitė. Dalyvavo choras „Liepaitės“.

1993 m. kovo 14 d. Krašto apsaugos ministerijai buvo įteiktas konkretus, finansiniais skaičiavimais paremtas, profesinio Karių teatro steigimo projektas (autorai Z. Buožis ir L. Ciunis). Jis buvo persiųstas į Vilniaus karininkų ramovę, kur ramiai, be svarstymų atgulė amžino poilsio į stalčių.

1996 m. minint Vasario 16-ąją, SKAT štabo salėje buvo suvaidintas Lietuvos partizanų kovų 50-mečiui skirtas spektaklis – Vytauto Alanto drama „Žodžiai iš anapus“ (rež. L. Ciunis, dail. I. Zabarauskaitė). Buvusiems partizanams, politiniams kaliniams ir visuomenei

buvo parodyti 5 spektakliai. Senamiesčio teatro aktoriai A. Augaitytė, L. Naglytė, H. Bačiulis, L. Ciunis, J. Lukoševičius ir V. Žebrauskas keletą kartų vaidino atskirus A. Škėmos dramos „Živilė“ veiksmus savanoriams, politiniams kaliniams, moksleiviams, studentams ir visuomenei Kariuomenės dienos ir kitomis valstybinėmis progomis.

2000-aisiais, minint Karių teatro 80-metį, prie Vilniaus karininkų ramovės buvo įkurta Karių dramos mėgėjų kuopelė. Be anksčiau minėtų aktorių, į ją buvo pakviesta karių, kariūnų, karo valdininkų, jų šeimų narių (kaip tarpukario Karių teatre). Per minėjimą vaidinti buvo pasirinkta anuometinio Karių teatro vadovo plk. V. Braziulevičiaus 1928 m. parašyta komedija „Augila nebrendila“. Ji 20 kartų buvo sėkmingai suvaidinta ir įvairiuose kariniuose daliniuose.

Nuo 2002 m. gruodžio 1 d. Karių teatrą ėmė globoti Lietuvos karo akademija. Čia gimė nauji spektakliai: V. Alanto drama „Žodžiai iš anapus“, A. Čechovo vodevilis „Jubiliejus“, A. Škėmos drama „Živilė“ (III dalis). Teatras dalyvavo daugelyje tradicinių reikšmingų visuomeninių renginių: nuo 2002 m. Maišiagalėje – Lietuvos didžiajam kunigaikščiui Algirdui pagerbti, nuo 2005 m. Joniškio rajono Jauniūnų kaime – Saulės mūšiui atminti.

2004 m. sausio 17 d. Trakų pilyje buvo minimos 13-osios KASP įkūrimo metinės. Jose da-

lyvavo aukšti krašto apsaugos pareigūnai, kariai, užsienio karo atašė. Ypač įspūdingai istoriniai personažai renginio dalyvius ir svečius pakvietė į pilies Didžiąją menę. Teatro režisierius iš Gedimino laiško popiežiui (1322 m.) perskaitė ištrauką, kuri buvo verčiama į anglų kalbą. 2004 m. sausio 31 d. laikraštis „Trakų žemė“ rašė: „Taigi, Lietuvos istoriją, kad buvom didi valstybė, šiek tiek suvokti galėjo ir užsienio svečiai.“ O „Karys“, šia proga išspausdinęs nemažai apsnigtos pilies nuotraukų, nė vienu žodeliu neužsiminė apie Karių teatro dalyvavimą ir plonais senoviniais drabužiais apsirengusius, renginio metu šalius kariūnus.

2004 m. gruodžio mėn. Karo akademijoje buvo paminėtos Karių teatro įkūrėjo plk. Vlodo Braziulevičiaus 110-osios gimimo metinės. Dalyvavo pakviesti teatro istorikai, įvyko koncertas ir spektaklis. 2005 m. gruodį Lietuvos teatro, muzikos ir kino muziejuje buvo surengtas vakaras Tilžės giedotojų draugijos 110-mečiui paminėti. Karių teatro aktoriai kariūnai skaitė ištrauką iš Vydūno misterijos „Jūrų varpai“. Ši misterija buvo skaitoma ir vidurinėse mokyklose Karo akademijos pristatymo proga. 2007 m., minint Lietuvos radijo teatro gimimą, Karių teatras dalyvavo radijo vaidinime – Liudo Giros pjesėje „Beauštanti aušrelė“ (rež. Karina Metrikytė), taip pat minint tragišką ltn. Normundo Valterio žūtį, istoriko Romo Batūros naujausių knygų pristatyme ir kituose renginiuose. Nuolat (kas mėnesį) jis gastroliavo kariniuose daliniuose.

Kiekvienais metais kariūnų, Karių teatro aktorių, kolektyvo sudėtis keičiasi: Akademiją palieka ketvirtakursiai, ateina pirmakursiai. Su daug gerų vyrų ir merginų kasmet tekdavo atsisveikinti. Norėjęsi juos visus

suminėti pavardėmis. Ir vis dėlto bent dešimt baigusiujų reikėtų išskirti. Laikui bėgant pagrindinį Grigo Trumpučio vaidmenį komedijoje „Augila nebrendila“ atliko buvę kariūnai (dabar vyr. leitenantai, leitenantai) Vaidotas Bauža, Aurimas Remeika ir Mingaudas Giedraitis. Šie trys aukštaūgiai sukūrė savitus, nepakartojamus vaidmenis. Vytauto Alanto pjesėje „Žodžiai iš anapus“ atsakingai partizanų, kaimo žmonių paveikslus kūrė Mingaudas Giedraitis, Kristina Jakimavičiūtė, Živilė Morkevičiūtė. Kietas riešutas kariūnams buvo Antano Škėmos legendinė drama „Živilė“. Daug pastangų statant spektaklį padėjo ir gražių rezultatų pasiekė Vilius Ertmonas, Justinas Januškevičius, Gintautas Razma ir Rūta Gaižutytė. Vyr. ltn. Mindaugas Matukonis, buvęs Karių teatro kariūnų grupės seniūnas, grįžęs iš misijos Afganistane, Goro provincijos, buvo apdovanotas medaliu.

Pastovesnę Karių teatro dalį sudaro vadinamoji „ne kariūnų“ grupė. Tai kitur dirbantys ir aukojantys savo brangų laisvalaikį žmonės. Kai kurie jau pasitraukė Anapilin: ilgametis Universiteto teatro aktorius Jonas Lukoševičius ir profesionalus aktorius Stasys Kovaliukas. Iš buvusių Universiteto teatro aktorių Karių teatre tebevaidina Irena Tumavičiūtė, Audronė Guigaitė ir Genovaitė Ruzgienė. Atsidavusiai vaidina mokytoja Vilma Volskienė ir Karo policijos viršila Aurelija Vosylė. Labai vertiname „ne kariūnų“ grupėje vaidinančius karius. Maloniai prisimename mjr. Vytautą Vyšniauską (išleistas į atsargą). Į mūsų eiles buvo įsiliejusi ir ltn. Rūta Gaižutytė, šiuo metu tarnaujanti Afganistane. Repe tuoja su mumis žinoma dainininkė Aušra Liutkutė bei jauni dainininkai Laurynas Janulis ir Šarūnas Čepulis. Tikimės kartu

su jais parengti Sofijos Čiurlionienės-Kymantaitės komediją su dainomis „Kuprotas oželis“.

Naujausia premjera Karo akademijos scenoje įvyko 2008 m. gegužės 28 d. Buvo suvaidinta Izidoriaus Ignatavičiaus romano „Šėtono paūksmėje“ ištraukos inscenizacija. Spektaklyje dalyvavo keturiolika kariūnų, aktorius Vacys Žebrauskas, dainininkė Aušra Liutkutė, dailininkė Irena Zabarauskaitė. Norėčiau padėkoti visiems kariūnams, nuoširdžiai dalyvavusiems šioje premjeroje: tuo metu ketvirtakursiams (dabar jau leitenantams) – Simonai Lukoševičiūtei, Julijai Kraukliui, Julijanai Ramoslavskajai, Justinui Didžiuliui, Vaidui Jasonui, Gintautui Razmai, Gintautui Ciuniui, tuomečiams trečiakursiams – Jurgiui Norvaišai, Andriui Mikai, Pauliui Venclovui, pirmakursiams – Vytautui Krekiui, Rūtai Bulovaitei, Irenai Majeraitei ir Marijai Pavilionytei. Šį spektaklį apie Lietuvos partizanų kovą su sovietiniais okupantais buvo planuojama atnaujinti šiais metais ir skirti generolo Jono Žemaičio 100-osioms gimimo metinėms paminėti. Premjeros žiūrovė prof. Ona Voverienė 2008 m. birželio 19 d. „Lietuvos aide“ išspausdino savo įspūdžius ir plačius samprotavimus, susijusius su „Šėtono paūksme“.

Paskutinis renginys, kurį organizavo ir kuriame dalyvavo Karių teatro režisieriai L. Ciunis ir V. Žebrauskas, įvyko 2008 m. rugsėjo 22 d. Joniškio rajono Jauniūnų kaime. Tai buvo tradicinis, kasmetis istorinio Saulės mūšio minėjimas. Renginio metu persirengę senovės lietuvių kariais ir kryžiuočiais kovėsi trys kariūnų poros: Artūras Čiuberkis, Andrius Mika, Jurgis Norvaiša, Paulius Venclovas, Alminas Sinevičius, Vytautas Krekys. Kovinę nuotaiką mušdama būgną kūrė Indrė Vaitiekūnaitė.

Įdomus susitikimas sentikių cerkvėje

Doc. dr. Bronius PUZINAVIČIUS

Tęsdami pažintį su daugialypiu Vilniaus krašto kultūriniu ir dvasiniu paveldu, Karo akademijoje religijų ir kultūros istoriją studijuojantys kariūnai apsilankė vienintelėje Vilniaus mieste sentikių pomorų cerkvėje, kuri yra atokioje Naujininkų gatvėlėje. Pakeliui į cerkvę apie sentikių tikėjimą ir jų bendruomenes Lietuvoje papasakojo kariūnas Evaldas Gruzdevas.

Prie cerkvės kariūnus pasitiko Lietuvos sentikių bažnyčios Aukščiausiosios Tarybos pirmininko pavaduotojas Jevgenijus Grigorjevas ir Tarybos sekretorius, Vilniaus sentikių dvasios tėvo padėjėjas Sergijus Krasnopiorovas. Jie kariūnus priėmė kaip laukiamus svečius: išsamiai ir įdomiai papasakojo apie sentikių tikėjimą, jų istoriją ir kultūrą, atsakė į dominančius klausimus, parodė visas cerkvės patalpas, supažindino su jos interjero detalėmis, po to pasiūlė pakilti į bokštą ir paskambinti įvairaus dydžio varpais.

Sentikystė (rusų k. – staroverije, staroobriadčestvo) – savita rusų stačiatikybės atmaina. Sentikiai nepripažįsta XVII a. pradžioje Rusijos stačiatikių patriarcho Nikono įvykdytos liturginės reformos ir saugo senąsias rusų religines tradicijas bei apeigas. Nuo oficialiosios Rusijos stačiatikių bažnyčios (Maskvos patriarchato) sentikystė skiriasi ne tiek dogmatika, kiek liturgija ir apeigomis, o sentikiai bepopiai – dar ir bažnytine struktūra bei savitu kai kurių Šv. Rašto, Tradicijos elementų aiškinimu. Sentikiai žegnojasi dviem pirštais, pripažįsta tik senąsias ikonas, liturgines knygas ir apeigas, aštuongalį kryžių; bepopiai neturi dvasininkų, todėl pamaldas veda ir religines apeigas atlieka iš jų pačių išsirinkti parapijiečiai, vadinami dvasios tėvais. Šiuo metu egzistuoja daugiau kaip dešimt sentikių religinių organizacijų, veikiančių daugiau nei 30 pasaulio šalių. Dauguma

Lietuvos sentikių bažnyčios Aukščiausiosios Tarybos pirmininko pavaduotojas Jevgenijus Grigorjevas ir kariūnai

jų gyvena Rusijoje, Baltarusijoje, Ukrainoje, taip pat Vidurio Europos valstybėse: Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, Lenkijoje, Rumunijoje ir kitur. Remiantis ekspertų ir sentikių religinių organizacijų duomenimis, XXI a. pradžioje pasaulyje gyveno 2,4–3 mln. sentikių. Dabar pomorai yra pati didžiausia sentikių bėpopių atšaka, turinti iš viso 1–1,2 mln. tikinčiųjų. Pomorai – nuosaikūs bėpopių judėjimas. Jie save kildina iš Solovkų vienuolyno vienuolių bei Vygo bendruomenės Pamaryje, dabartinėje Petrozavodsko srityje (Rusijoje). Iš čia ir kilo pavadinimas – pomorai.

Sentikių emigracija į dabartinę Lietuvos teritoriją prasidėjo XVII a. pabaigoje. Pagrindiniai emigracijos motyvai buvo šie: religinis persekiojimas ir sentikių diskriminavimas, socialinė valstiečių sprespauda Rusijoje, žinia apie religinį pakantumą Lenkijos ir Lietuvos valstybėje. Be to, įtemptas eschatologinis jausmas vertė sentikius bėgti iš valstybės ir visuomenės, kurioje, jų įsitikinimu, įsiviešpatavo dvasinis Antikristas. Svarbiame Lietuvos sentikių istoriniame šaltinyje „Degučiųmetraštyje“ rašoma, kad buvęs šaulių dešimtininkas Trofimas Ivanovas buvo vienas pirmųjų sentikių emigrantų, 1679 m. įsikūrusių Lietuvos šiaurės vakaruose. Pirmoji cerkvė, kurios įkūrimo data neabejojama, Lietuvos teritorijoje pastatyta 1710 m. Puščios kaime prie Kriaunų (dabar Rokiškio r.).

Nepriklausoma Lietuvos valstybė pirmą kartą stačiatikybės istorijoje oficialiai pripažino sentikių religinę organizaciją. 1923 m. gegužės 20 d. Lietuvos Vyriausybė patvirtino „Laikinas taisykles, reguliuojančias Lietuvos sentikių organizacijos ir Lietuvos Vyriausybės santykius“, suteikiančias Sentikių bažnyčiai autonomiją. Nuo 1925 m.

Kariūnai apžiūrėjo cerkvės varpus ir jais paskambino

Lietuvos sentikių bažnyčios Aukščiausiosios Tarybos sekretorius, Vilniaus sentikių dvasios tėvo padėjėjas Sergijus Krasnopiorovas (centre) supažindino Karo akademijos atstovus su Sentikių bažnyčios ypatumais

Vyriausybė reguliariai teikė Sentikių bažnyčiai tam tikrą finansinę paramą. 1918–1940 m. Kaunas buvo svarbus sentikių religinio ir kultūrinio gyvenimo centras. 1937 m. Lietuvoje buvo 42,5 tūkst. sentikių, čia veikė 53 sentikių parapijos. Sentikių istorikas Ivanas Prozorovas pavadinavo šiuos metus Lietuvoje „visiškos tikėjimo išpažinimo laisvės

ir lygybės su kitomis religijomis laikotarpiu“.

1939 m. spalio 10 d. atgavus dalį Vilniaus krašto, Lietuvos teritorijoje buvo per 60 sentikių parapijų ir maždaug 70–80 tūkst. tikinčiųjų. 1940–1941 m. sovietų valdymas skaudžiai palietė ir Lietuvos sentikius. 1941 m. birželio mėnesį nemažai rusų sentikių kartu su lietuviais, len-

kais ir žydais buvo deportuota į Sibirą, tarp jų ir SCT pirmininkas Ivanas Prozorovas bei anksčiau ėjęs šias pareigas Vasilijus Prozorovas su šeima.

1941–1944 m. Vokietija, užėmusi Lietuvą, įvedė žiaurų okupacinį režimą. Kartu su žydais, lietuviais nukentėjo ir vietiniai rusai, ypač bendradarbiavę su sovietų partizanais ar juos rėmę, taip pat anksčiau prijautę (ar neva prijautę) sovietų valdžiai (tarp jų nemažai buvo ir sentikių ar kilusių iš sentikių šeimų). Ne vienas šimtas jų buvo sušaudyti, pavyzdžiui, Rokiškio, Užusalių, Bagdonių, Palivarko kaimo apylinkėse, kur naciai ir jų padėjėjai iš lietuvių bei kitų vietos gyventojų rengė grupines egzekucijas. Daug rusų sentikių buvo išvežta priverstiniais darbais į Vokietiją. 1941 m. pavasarį į Lietuvą buvo perkelta maždaug 9 tūkst. sentikių iš nacių okupuoto Suvalkų krašto Lenkijoje.

Antrosios sovietinės okupacijos laikotarpis sentikiams nebuvo vienodas. Tragiškiausia jo dalis – 1944–1953 m. Uždraudus Sovietų Sąjungoje įkurti bendrą sentikių pomorų religinį centrą Maskvoje, 1945–1947 m. sovietų valdžia trukdė plėtoti ir Sentikių Aukščiausiosios Tarybos (SAT) Vil-

niuje veiklą. Siekdami sustiprinti religinio gyvenimo kontrolę, 1946 m. sovietai įvedė privalomą visų Lietuvos religinių organizacijų registraciją, prasidėjo represijos: beveik penktadalis šalies dvasios tėvų bei daug tikinčiųjų buvo areštuoti ir ištremti, tarp jų ir SAT pirmininkas Ivanas Romanovas. 1945–1955 m. buvo uždaryta daugiau kaip dešimt sentikių maldos namų, o kai kurie jų sunaikinti. Po Stalino mirties (1953 m.) ir ypač po 1956 m. sovietinis režimas kiek sušvelnėjo, nors ir liko toks pat totalitarinis ir slegiantis, kaip ir anksčiau. Nepaisant įvairiausių apribojimų ir trukdymo, sovietmečiu SAT Vilniuje buvo vienintelis sentikių pomorų religinis centras Sovietų Sąjungoje.

Atkūrus nepriklausomybę, Lietuvos sentikių bažnyčia vėl atgavo 1918–1940 m. turėtą autonomiją. 1990 m. lapkričio 22 d. SAT priėmė naująjį Lietuvos sentikių pomorų bažnyčios statutą. Šiuo metu Lietuvos sentikių bažnyčios Aukščiausioji Taryba (pirmininkas Markas Semionovas), išrinkta 2002 m. vasario 28 d. sentikių dvasios tėvų ir bendruomenių atstovų suvažiavime Vilniuje, yra aukščiausia Bažnyčios valdymo institucija laiko-

tarpiu tarp suvažiavimų. SAT duomenimis, Lietuvoje yra registruotos 59 sentikių bendruomenės, kurios veikia Vilniuje (per 10 tūkst. tikinčiųjų), Kaune (apie 4 tūkst. tikinčiųjų) ir Klaipėdoje (per 4 tūkst. tikinčiųjų). Taigi, skirtingai nuo XVIII–XX a. pirmosios pusės, dabar dauguma sentikių yra miestų religinių bendruomenių nariai. Lietuvos sentikių bažnyčia pagal bendruomenių skaičių išlieka antra po katalikų šalies religinė bendrija, o pagal tikinčiųjų skaičių – trečia po katalikų ir stačiatikių (ortodoksų). 2001 m. visuotinio gyventojų surašymo duomenimis, Lietuvoje gyveno apie 27,1 tūkst. sentikių; per 92 % sentikių yra rusai, kiti – lietuviai (1 248), baltarusiai (240), ukrainiečiai (168), lenkai (108) ir kt. Lietuvos sentikių bažnyčios Aukščiausiosios Tarybos tvirtinimu, šis sentikių skaičius yra netikslus: šalyje gali būti apie 47 tūkst. sentikių. Sentikių pomorų bažnyčia yra viena iš devynių valstybės pripažįstamų tradicinių Lietuvos religinių bendrijų. Sentikystė sudaro šalies istorinio, kultūrinio, dvasinio ir socialinio palikimo dalį, o rusai sentikiai yra viena iš labiausiai integruotų šalies visuomenės etninių grupių.

Dievui ir Tėvynei

Kariūnai Viktorija VASILIAUSKAITĖ ir Olegas GROŠEVAS

„Na ir pasisekė, atostogos pačiame mokslų įkarštyje! Kas gali būti geriau?“ – tai buvo pirmosios mūsų mintys prieš vykstant į tarptautinę, jau septintąją, krikščioniškąją kariūnų ir jaunesniųjų karininkų konferenciją Vilniaus jėzuitų gimnazijos stovyklavietėje. Tačiau

jau iš karto renginiui prasidėjus supratome, kad tai bus kur kas daugiau nei tiesiog kasdienybės pajvairinimas. Atidarymo ceremonijos metu sveikinimo žodį tarė krašto apsaugos ministrė R. Juknevičienė, kariuomenės ordinaras vyskupas E. Bartulis, kariuomenės vadas gen. ltn. V.

Tutkus, LKA viršininkas brg. gen. E. Mažeikis, konferencijos pranešėjų vardu – plk. dr. J. Supa (JAV).

Klausėmės pranešėjų iš užsienio kalbų. Jie kalbėjo iš savo gyvenimo patirties. Kalbos buvo nuoširdžios ir įkvepiančios. Pokalbiai ir pranešimai vyko anglų

Tarptautinės krikščioniškosios konferencijos akimirkos

kalba – taigi buvo puiki galimybė praktiškai pasitikrinti savo užsienio kalbos žinias. Nebuvo lengva, tačiau dėl mūsų pastangų ir svečių kantrybės tai netaupo didelę kliūtimi. Nežinome, ar dėl krikščioniškosios konferencijos temos, mus supančios gamtos, ar tiesiog dėl neformalios aplinkos, tačiau visi, net ir įprastinėje (kartais – pilkoje) kasdienybėje sutinkami, veidai čia atrodė daug draugiškesni, šiltesni, atviresni. Buvo naudinga atitrūkti nuo kasdienės rutinos, įsiklausyti į gamtą, diskutuoti apie dvasines vertybes, šypsotis, smagu vakaroti prie laužų, dainuoti, juoktis.

Tai visus suvienijo ir, mūsų nuomone, leido pajusti, kaip Dievas mumis rūpinasi per aplinkinius žmones. Iki šiol stebina, kiek daug nuoširdžių, atvirai savo tikėjimą išpažįstančių karių sutikome konferencijoje. Dabar suprantame, kad tarnystė Dievui ir tarnyba Tėvynei yra glaudžiai susijusios, nes ypač lemtingomis akimirkomis, taip pat pavojaus akivaizdoje žmonės ima suvokti tikėjimo galią.

Dainos su skustuvais

Elzė LANGAITĖ

Rusijos teatro meno akademijos doktorantė

Po apsilankymo viename iš paslaptiniausių pastarojo pusmečio muzikos renginių Vilniaus kongresų rūmuose beveik tiesiogine šio žodžio prasme pasijutau užpulta. Be įprastinio „Na, tai kaip?“, teko išgirsti ir kur kas keistesnių klausimų. Tiesą sakant, nereikėtų stebėtis: Svynio Todo istorija (bent jau iš nuogirdų ar televizijos) gana gerai žinoma, tad šio veikėjo (ne)realumo nenagrinėsiu – tai jau padarė kiti.

Norėčiau pradėti nuo džiugių atradimų. Prisipažinsiu, niekad nesuabejojau, kad Asmik Grigorian – vienas fantastiškiausių sopranų Lietuvoje, vis dėlto nemačiau dar nė vieno muzikinio projekto, kuris būtų leidęs šitaip sublizgėti ir kitam

neabejotinam moters talentui – vaidybai. Tobula šių ir dar neišvardytų gabumų sintezė ir buvo bene svarbiausia priežastis, paskatinusi imtis plunksnos šiai trumpai apžvalgai parašyti (paganirikų tautiečiai nemėgsta! – nebent iš to būtų galima išpešti naudos).

Gana rimtu iššūkiu, be abejo, garsiems mūsų scenos artistams tapo S. Sondheimo muzikos sąskambiai, aštroki ir netgi šaižūs, kiek nestandartiniai vokalo tembro vingiai – vis dėlto viskas atlikta profesionaliai ir meistriškai. Tiesą pasakius, daug meistriškiau, negu tikėjau – buvau pamiršusi, kad statiški čia nekviečiami. Noriu pasidžiaugti permainingomis mūsų rimtosios muzikos erdvė-

je – Lietuvos valstybinio simfoninio orkestro (meno vadovas ir dirigentas Gintaras Rinkevičius) ir charizmatiškosios režisierės Dalios Ibelhauptaitės suburta komanda, įvilкта į bene garsiausio Lietuvos dizainerio sukurtus drabužius, puikiai atitinkančius senojo Londono dvasių, pateikė tikrą muzikinį desertą. Ir vilgtį, kad galėsime pasmagurianti darskart.

Sunkiausia nusakyti „Svynio Todo: Demono kirpėjo“ žanrą. Kas tai? Miuziklas? Opera? Jei taip, ji artimesnė roko operai, nes įprastų ilgesingų arijų ir glotniai sušukuotų sąskambių beveik neišgirsime. O gal tai sunkiai apibrėžiama muzikos ir teatro menų sintezė? Gal. O gal ir ne. Tiesą sakant, man tai net patinka. Nežinomybė visada intriguoja labiau už faktus. Kad ir kaip ten būtų, šio naujo kultūrinio fenomeno – „bohemičių“ – kūrybiniai sprendimai ir veiklos kryptys dar gana uždarai Lietuvos publikai – nepaprastai drąsus žingsnis. Drįstu teigti, kad teigiama linkme.

Sakoma, kad teatras prasideda nuo rūbinės. Vis dėlto, matyt, nuo reklamos. Šioji – „Svynio Todo: Demono kirpėjo“ – sulaukė ypač daug visuomenės dėmesio. Manau, kad pati savaime tokia reklama nėra bloga, bet jos vieta ir laikas turėjo būti tinkamiausiai parinkti. Juk tai, kas tinka televizijoje po 23 val., nebūtinai tiks lauko stenduose ir viešojo transporto stotelėse, kur nuolat stoviniuoja mūsų brangiausias ir trapiausias turtas – vaikai ir paaugliai.

Spektaklio „Svynis Todas: Demonas kirpėjas“ reklaminiame filmuke dalyvavo ir Karo akademijos kariūnai

GRUPPO POLIFONICO

Puikiai suprantu, kad šoko metodas pasirinktas sąmoningai – kartais reikia gydyti tuo, nuo ko susergama. Šiuo atveju reikėjo savotiško antžmogio, kad būtų parodytos visuomenės ydos, ligos ir skauduliai. Savaimė suprantama, kad serijinio žudiko biografijoje į vieną pirmųjų planų iškyla vienokie ar kitokie nusikaltimai. Vis dėlto drįstu teigti, kad brutalus žiaurumas, kuris taip aršiai puolamas daugumos (ironiškai pastebėsiu – daugumos nemačiusiųjų ir negirdėjusiųjų), nėra ir nebuvo autorių tikslas, o tik priemonė. Priemonė, priverčianti rimtai pabendrauti su savo sąžine. Kiek galime atleisti ir kaip greitai pasmerkti? Koks patirtos neteisybės skonis ir kiek kainuoja tiesa? Kas slypi žmogaus prigimtyje? Kiek tą prigimtį mes pažįstame?

Lietuvoje Svynis Todas su savo kompanija pasirodė pačiu laiku. Dabar, kai vienu populiariausių žodžių tapo „krizė“, panašaus sąstingio apimtas Londonas – gera mokykla. Mokykla, kaip geriau nesielti. Nebent kanibalizmas būtinas jūsų širdžiai ir skrandžiui (nuo širdžiai tikiuosi, kad ne). Jei ne, geriau džiaukimės tuo, ko jokia krizė atimti negali, kurkime, tikėkime, mylėkime ir... laukime. Ir užliekime visa tai kokybiškos muzikos padažu.

Birželio 12 d. Karo akademijos ramovės salėje koncertavo vyrų choras „Gruppo Polifonico Claudio Monteverdi“ (įkurtas 1976 m.). Kolektyvas pelnė apdovanojimus svarbiausiose chorų festivaliuose – Arezzo ir Ravenno (1978 m.) bei Gorizios (1982 m.). „Monteverdi“ koncertuoja didžiausiose Europos miestuose, Kanadoje, Jungtinėse Amerikos Valstijose, jį nuolat lydi entuziastingi kritikų atsiliepimai spaudoje.

Didžiausią choro repertuaro dalį sudaro bažnytiniai ir pasaulietiniai daugiabalsiai kūriniai, daug dėmesio skiriama rečiau atliekamiems kūriniams. Repertuare apie 1500 įvairių epochų, tarp jų baroko (Palestrina, Da Victoria, Gallus, Viadana, Hassleris, Monteverdis), romantizmo (Schubertas, Schumannas, Mendelssohnas,

Sibelius, Rossinis, Rheinbergeras, Tomadinis) ir šiuolaikinės (Poulencas, Kodaly, Bardosas, Pizzettis, Orffas, Dipiazza), autorių kūrinių. Choras atlieka ir liaudies dainas, savaip interpretuodamas įprastą liaudišką dainavimą. Šis meno kolektyvas nuo 1986 iki 1996 m., ėmęsis unikalios kultūrinės iniciatyvos, penkiais tomiais išleido Friulano populiariosios vargonų muzikos kūrinių seriją, kurią parengė choro vadovas maestro Orlandas Dipiazza. Ji skirta mokykliniam lavinimui ir mėgėjiškiems chorams.

Choras „Monteverdi“ gali pasižirti nuotraukomis ir aprašymais monografinėje Friuli Venezia-Giulia regiono enciklopedijoje. 2003 m. Friuli Venezia-Giulia regioninė švietimo ir kultūros asociacija pripažino jį „Regiono kultūriniu reiškiniu“.

„Kariūno“ informacija

Koncertuoja italų vyrų choras „Gruppo Polifonico Claudio Monteverdi“

Danijos karališkojoje karo akademijoje

Kar. Asta JANKAUSKAITĖ

Šių metų balandžio 14–17 dienomis mes Lietuvos karo akademijos kariūnai, Asta Jankauskaitė ir Paulius Venclovas, taip pat Kariūnų bataliono štabo viršininkas mjr. Stasys Zakaras lankėmės Danijos karališkojoje karo akademijoje, kur vyko savaitės trukmės mainų programa. Joje taip pat dalyvavo kariūnai ir karininkai iš Vokietijos, Olandijos ir Prancūzijos. Visi dalyviai galėjo susipažinti su Danijos karininkų rengimo sistema, apžiūrėti akademijos patalpas, kuriose gali lankytis ir civiliai, nes tai – Danijos karaliaus Frederiko IV rūmai.

Esminis šio suvažiavimo įvykis – NATO 60-ies metų jubiliejaus minėjimas, kuris vyko kartu su visais Danijos karališkosios karo akademijos kariūnais ir kitais aukšto rango karininkais, atvykusiais iš NATO šalių. Jis prasidėjo iškilminga rikiuote. Rikiuotės aikštėje akademijos viršininkas pasveikino visus susirinkusiuosius, palinkėjo jiems sėkmingo tolesnio darbo. Visi, tiek svečiai, tiek Danijos kariūnai, visą dieną dalyvavo paskaitose-seminaruose, kurių metu buvo diskutuojama įvairiausiomis temomis: NATO teisė, NATO taikos strategijos, iššūkiai lyderiui didelio intensyvumo stabilizavimo operacijose ir kt. Paskaitas skaitė Prancūzijos gen. ltn. Karlas W. Eikenberris, Jungtinės Karalystės plk. ltn. Jo Bowenai, mjr. Jamesas Coote'as ir kt.

Seminarų temas pasiūlyta pasirinkti patiems, kad mums būtų įdomios ir galėtume ištraukti į diskusiją. Jų metu gavome daug įdomios ir naudingos informacijos tiek apie NATO veiklą, jos plėtrą, iššūkius misijose (kodėl buvo priimti vienokie ar kitokie sprendimai), tiek apie lyderiavimą, lyderio vaidmenį, vado užduotis taikos ir karo metu.

Kitą dieną lankėmės dalinyje, kuriame stebėjome, kaip tarnybą atlieka Danijos karalienės Husarų sargybos pulkas. Turėjome galimybę pamatyti, kaip rengiami arkliai, kaip atrodo visa kolona, pasiruošusi vykti pasitikti karalienės. Buvome supažindinti su Husarų sargybos pulko struktūra, tikslais ir uždaviniais.

Vakarais visos delegacijos leisdavo kartu Danijos kariūnų

barė, kur pokalbių temos buvo pačios įvairiausios, po to visi grįždavome į viešbutį. Paskutinę dieną, kai pagrindiniai mainų programos uždaviniai buvo įvykdyti, turėjome progą pamatyti Kopenhagos miestą bei miestiečius iš arčiau.

Ši savaitės mainų programa buvo informatyvi: daug sužinojome apie kitų NATO narių karininkų profesinį rengimą, plačiau susipažinome su Danijos kariuomenės struktūra ir daliniais, jų tarnyba, taip pat pasisėmėme patirties, gavome patarimų dėl vadovavimo iš kitų valstybių aukšto rango karininkų. Tačiau svarbiausia – visi pokalbiai, tiek oficialūs, tiek neoficialūs, vyko anglų kalba, todėl buvo puikios galimybės patikrinti ir pagilinti savo anglų kalbos žinias.

JĖGOS TRIKOVĖS ČEMPIONATAS

Treneris, lektorius
Mečislovas LEŠKYS

Kovo 14 d. LKA sporto salėje vyko Lietuvos studentų jėgos trikovės čempionatas. Jame rungtyniavo 10-ies aukštųjų mokyklų studentai. LKA komanda iškovojo 3-iąją vietą. Šiose varžybose sėkmingai rungtyniavo mūsų kariūnai.

Čempionu tapo III kurso kariūnas Kazimiras Bogdanas (svorio kategorija iki 60 kg), vicečempionais, pasiekę savo asmeninius rekordus, – IV kurso kariūnas Tomas Jocas (210+170+235=615 kg) ir I kurso kariūnas Edgaras Raibužis (215+105+230=550 kg.) – svorio kategorija iki 75 kg. Bronzos medalį laimėjo II kurso kariūnas Tomas Mecelis (170+132,5+215=517,5 kg; svorio kategorija iki 75 kg). Keturto vietą užėmė Marius Simonavičius (svorio kategorija iki 82,5 kg), penkti liko Vidmantas Šaučūnas (svorio kategorija iki 67,5 kg) ir Laurynas Burba (svorio kategorija iki 90 kg).

SVARSČIŲ KILNOJIMO ČEMPIONATAI

Treneris, lektorius
Mečislovas LEŠKYS

Kovo 20 d. Pajūstyje (Panevėžio rajonas) vyko Lietuvos kariuomenės svarsčių kilnojimo čempionatas. Rungtyniavo net 15 komandų atstovai. LKA komanda užėmė IV vietą (trūko vieno įskaitinio dalyvio).

Asmeniškai geriausiai sekėsi II kurso kariūnui Donatui Razmolovui (svorio kategorija iki 68

kg) ir III kurso kariūnui Laimonui Skrebei (svorio kategorija iki 95 kg), kurie iškovojo sidabro medalius. Bronzos medalius pelnė Vidmantas Šaučūnas (svorio kategorija iki 68 kg) ir Mantas Švedarauškas (svorio kategorija iki 73 kg). Keturto vietą užėmė Martynas Rutkauskas (svorio kategorija iki 85 kg), penkti savo kategorijose liko Algirdas Navasaitis (svorio kategorija iki 73 kg) ir Marius Pavliukevičius (svorio kategorija iki 78 kg).

Birželio 6 d. Anykščiuose vyko Lietuvos svarsčių kilnojimo čempionatas. Jame vėl sėkmingai rungtyniavo II kurso kariūnas Donatas Razmolovas, kuris savo svorio kategorijoje tapo Lietuvos jaunimo svarsčių kilnojimo čempionu, abiem rankomis išstūmęs 24 kg svorio svarsčius 20 kartų, išroves šio svorio svarstį viena ranka 70 kartų ir surinkęs 55 taškus, ir II kurso kariūnas Mantas Švedarauškas, kuris savo svorio kategorijoje pelnė Lietuvos jaunimo svarsčių kilnojimo vicečempiono titulą, du 24 kg svorio svarsčius išstūmęs 50 kartų, viena ranka 24 kg svorio svarstį išroves 120 kartų ir surinkęs 110 taškų.

TARPTAUTINĖS NEOLIMPINIŲ SPOR- TO ŠAKŲ VARŽYBOS „SAULĖS MIESTAS – 2009“

Gegužės 16 d. Šiauliuose įvyko tarptautinės neolimpinių sporto šakų varžybos „Saulės miestas –2009“.

Jose dalyvavo keturi Lietuvos karo akademijos kariūnai. 24 kg svorio svarsčių kilnojimo varžybose jaunimo amžiaus grupėje antrąsias vietas iškovojo II kurso kariūnai Donatas

Razmolovas (svorio kategorija iki 68 kg) ir Mantas Švedarauškas (svorio kategorija iki 73 kg). Vyrų amžiaus grupėje, kuri kilnojo 32 kg svarsčius, III kurso kariūnas Vidmantas Šaučūnas (svorio kategorija iki 68 kg) užėmė trečiąją vietą.

Šių tarptautinių varžybų jėgos trikovės rungtyje trečiąją vietą iškovojo I kurso kariūnas Edgaras Raibužis (svorio kategorija iki 75 kg), kuris pasiekė net tris asmeninius rekordus (pritūpimas su 210 kg svoriu + 127,5 kg spaudimas gulint + 247,5 kg atkėlimas = iš viso 585 kg). 247,5 kg svorio atkėlimo rezultatas – naujas LKA rekordas.

ATVIRAS KARIŲ BOKSO TURNYRAS

Treneris, lektorius
Zinovijus GRICKO

Lietuvos karo akademijos bokso salėje kovo 18–20 dienomis vyko atviras karių bokso turnyras. Į varžybas susirinko netikėtai daug dalyvių ir žiūrovų. Pritrūko dienų, kad visi norintieji galėtų startuoti vienoje grupėje. Dėl to dviem svorio kategorijoms (69 kg ir 81 kg) buvo sudaryta „B“ grupė. Turnyro dalyviai: Gynybos štabo bataliono, Generolo Romualdo Giedraičio artilerijos batalio-

no, OGP, LKA bokso rinktinės, Vilniaus miesto bokso klubų „Gintarinė pirštinė“, „Geležinis Vilkas“, „Baltijos pirštinės“, „Status unifait“ boksininkai.

Mūsų kariūnams turnyras virto tikru mūsų lauku, iš kurio jie išėjo garbingai kovoję ir parodę tikrą karių dvasią, savo meistriškumą ir tvirtą charakterį. Svorio kategorijoje iki 81 kg finale susitiko abu prieš tai po dvi kovas laimėję sportininkai: trečiakursis Remigijus Aleksas ir pirmakursis Andrius Volkovas. Techniškos, atkaklios kovos nugalėtoju (2:1) teisėjai pripažino Remigijų. Antra vieta ir taurė už valią siekiant pergalės atiteko Andriui Volkovui. 69 kg svorio kategorijos „B“ grupėje nugalėjo pirmakursis Donatas Milinskas. Dvi kovas Donatas laimėjo atkakliai grumdamas, buvo matyti techninių trūkumų, tačiau užsispyrimas ir noras nugalėti juos atsverė. Donatas Milinskas parodė, kad yra karys kovotojas. Geriausių žodžių nusipelno mūsų antrakursis (pirmoji sunkaus svorio kategorija iki 91 kg) Gytis Jazdauskas, kuris pademonstravo savo universalumą – gerą techniką, kovingumą ir stiprią valią. Nustebino teisėjų sprendimas, kai jie 2:1 pergalę skyrė „Geležinio Vilko“ boksininkui A. Alechnovičiui, kuris tokiu pat rezultatu 2:1 buvo pripažintas kovos su kariūnu Artūru Čiuberkiu nugalėtoju. Apmaudu, A. Alechnovičius į finalą neatvyko. Techniškai laimėjęs pirmąją kovą IV kurso kariūnas Vaidas Bielskus pusfinalyje nekovojo – susirgo.

Techniškiausiu turnyro boksininku pripažintas „Status unifait“ klubo boksininkas supersunkiasvoris A. Šukauskas, kuris finale nugalėjo GŠB boksininką G. Stasiūną.

Profesoriui Algirdui Povilui Ažubaliui – 70

*Humanitarinių mokslų katedros vedėja
Rolanda KAZLAUSKAITĖ-MARKELIENĖ*

2009 m. birželio 4 d. Karo akademijoje įvyko elektroniniu būdu paskelbtos monografijos „Logika ir mokyklinė matematika“ ir darbų sąrašo „Bibliografija“ pristatymas, skirtas Humanitarinių mokslų katedros prof. habil. dr. (socialiniai mokslai, edukologija) Algirdo Povilo Ažubalio 70-osioms gimimo, 52-osioms pedagoginio darbo ir 40-osioms mokslinės veiklos metinėms paminėti.

Monografijoje „Logika ir mokyklinė matematika“ analizuojami mokinių loginio mąstymo ugdymui keliami reikalavimai. Aptariama, kaip formaliosios logikos metodais galima įgyvendinti šiuos reikalavimus mokant matematikos. Bibliografinėje rodyklėje, apimančioje 1968–2008 m. laikotarpį, nurodyti visi prof. A. Ažubalio pateikti ginti ir apginti darbai, parašytos mono-

grafijos, mokomosios knygos ir vadovėliai, moksliniai metodiniai ir mokslo populiarinamieji straipsniai, tarptautinės ir šalies mokslinėse konferencijose skaityti ir išspausdinti pranešimai. Išleistoje bibliografijoje atsispindi prof. A. Ažubalio, kaip mokslinių ir mokslo populiarinamųjų leidinių recenzento, bakalauro ir magistro darbų vadovo, veikla ir darbas su doktorantais.

Pasidžiaugti prof. A. Ažubalio nuveiktų darbų rezultatais susirinko ne tik Karo akademijos darbuotojai, bet ir svečiai iš Vilniaus universiteto, Vilniaus pedagoginio universiteto, Mykolo Romerio, Vilniaus Gedimino technikos, Lietuvos žemės ūkio, Šiaulių universitetų, būrys Lietuvos švietimo įstaigų ir spaudos atstovų, prof. A. Ažubalio kolegų, studentų, mokinių, šeimos nariai.

SOS vaikų kaimo 14-asis gimtadienis

Kar. Simona JONUŠAITĖ

Birželio 19 d. LKA kariūnai buvo pakviesti į 14-ąjį SOS vaikų kaimo gimtadienį. Į jį kvietimą gavome ne tik mes, bet ir daug kitų svečių, buvę SOS vaikų kaimo gyventojai bei darbuotojai.

SOS vaikų kaime lankiausi pirmą kartą. Ši organizacija teikia nuolatinę globą likimo nuskriaustiems vaikams, ji ilgalaikiai našlaičių ir paliktų vaikų globai pritaikė šeimos modelį, remdamasi SOS vaikų kaimo koncepcija. Čia kiekvienas vaikas turi mamą, jis auga kartu su broliais ir seserimis ir tai padeda jam išsiugdyti tvirtus emocinius ryšius visam gyvenimui. Globotinis turi savo namus ir savo aplinką, bendruomenę – SOS kaimą. Tai padeda tėvų globos netekusiam vaikui sugrįžti į visavertį gyvenimą. SOS vaikų kaime yra jaunimo namai, kuriuo-

se jaunuoliai pratinami gyventi savarankiškai: lanko bendrojo lavinimo ir profesinės technikos mokyklas, bei SOS darželis, kuriame mažieji gyventojai mokosi šokti, žaisti krepšinį.

Vaikai mus pasitiko su dideliu džiaugsmu. Tai, kad pasijuto me čia labai laukiami, turbūt ir buvo maloniausia. Kai kuriuos kariūnus vaikučiai jau pažinojo, vos pamatę juos, puolė į glėbį ir per visą renginį neatsiplėšė nuo didžiųjų savo draugų.

Renginio metu mažieji rodė viską, ką moka: dainavo, šoko, grojo, šia proga buvo įteikti padėkos raštai geriausiai besimokantiems bei darbščiausiems vaikams. Mes, kariūnai, taip pat turėjome parengę nedidelę programėlę. Padainavome dainą apie angelus, po to rengėme estafetę, kurioje dalyvavo ne tik mažieji SOS vaikų kaimo gy-

ventojai, bet ir vyresni jaunuoliai. Visi labai noriai bandė užsidėti mūsų atsivežtą kuprinę su visa žygio ekipuote, stipriausieji netgi pamėgino įveikti sukurtą „kliūčių ruožą“. Mergaitės neatsiliko nuo vaikinų ir stengėsi įrodyti, kad gali būti ne kiek ne prastesnės: darė atsispaudimus, mėtė kamuolį, sprendė sudėtingus uždavinius. Mažieji vaikučiai, kuriems dar per anksti „kariauti“, rūpinosi kariūnais, kurie teisėjavo atskirose estafetėčių rungtyse, atnešdavo sausainių, kad neišalktumėme, ar ateidavo pabendrauti, kad laikas neprailgtų.

Labai nustebino, jog vaikai dėjo visas pastangas, kad sau ir svečiams surengta gimtadienio šventė būtų pati gražiausia. Tą dieną šventėje dalyvavę žmonės tapo lyg viena šeima, noriai vieni su kitais bendravo, leido ypač gražią popietę kartu. Laikas praėjo nepastebimai, nes buvome nuolat apsupti vaikų dėmesio ir rūpesčio. Aš net nesitikėjau, kad atvykusi pirmą kartą būsiu sutikta taip šiltai.

Išrinktas naujas Kariūnų tarybos pirmininkas

2009 m. gegužės 25 d. naujuoju Kariūnų tarybos pirmininku buvo išrinktas Kazimiras Bogdanas, šios tarybos narys jau nuo I kurso. Jis apibrėžė pagrindines veiklos savo kadencijos metu gaires:

- Kariūnų tarybos veiklos tęstinumui išlaikyti pirmą kartą ji bus organizuojama pagal mokslo metų pradžioje patvirtintą planą.

- Glaudžiai bendradarbiaujant su Garbės teismu bus tobulinama nuobaudų ir skatinimo sistema. Garbės teismas turi būti „gyvas“ ir autoritetingas, o tai pasiekama tik turint apgalvotą nuobaudų ir

Kariūnų tarybos pirmininkas
Kazimiras Bogdanas

skatinimo sistemą, taip pat išrenkant į jį tinkamus narius.

- Kuriant naujus Kariūnų tarybos veiklos nuostatus bus siekiama, kad juose būtų aiškiai apibrėž-

tos pareigybės, darbo paskirstymo ir organizavimo principai.

- Bendraudama su kitomis Lietuvos aukštosiomis mokyklomis Karo akademija turi išsaugoti savo gerą vardą. Palaikant ryšius su įvairiomis studentų organizacijomis didinamas pasitikėjimas būsima Lietuvos karininkija ir visa Lietuvos kariuomene.

- Toliau bus skatinama iniciatyva, nes karininkas – tai savotiškas variklis. Neturintis drąsaus požiūrio į gyvenimą ir iniciatyvos karininkas nėra visavertis. Užklausinė veikla, idėjų palaikymas – būdai, kuriais to bus siekiama.

„Kariūno“ informacija

Kronika

Balandžio 14–17 d. LKA atstovai lankėsi Danijos karališkojoje karo akademijoje, kur vyko savaitės trukmės mainų programa.

Balandžio 18 d. Lietuvos karo akademijos bendruomenė dalyvavo tvarkos akcijoje „Darom 2009“.

Balandžio 21 d. vyko LKA koplyčios globėjo šv. Anzelmo šventė.

Balandžio 30 d. Karo akademijoje vyko baigiamasis sezono uždarymo koncertas, kuriame dalyvavo Akademijos vyrų choras „Kariūnas“, estradinių-sportinių šokių būrelis šokėjai bei kariūnų teatro studijos aktoriai.

Gegužės 8 d. baigėsi būtinųjų karinių žinių įgijimo kursai valstybės tarnautojams.

Gegužės 13 d. VšĮ Nacionalinio kraujo centro direktorius Vytenis Kalibatas apdovanojo Lietuvos karo akademijos kariūnus, tapusius neatlygintinos kraujo donorystės akcijos-konkurso „Aš padovanojau kraujo! Prisidėk ir tu!“ nugalėtojais.

Gegužės 16 d. Akademijos kariūnai dalyvavo jau tradicija tampačioje „Neries regatoje“ bei Lietuvos tūkstantmečio vardui paminėti skirtame renginyje – „Tūkstančio laivų regata“.

Gegužės 16 d. Kauno Santakoje vyko Partizanų pagerbimo, kariuomenės ir visuomenės vienybės dienos šventė, kurioje dalyvavo ir Lietuvos karo akademija.

Gegužės 25 d. naujuoju Kariūnų tarybos pirmininku buvo išrinktas kar. Kazimiras Bogdanas.

Gegužės 27 d. Vilniaus rotušėje buvo iškilmingai pasirašyta LKA ir VMS bendradarbiavimo sutartis. Sutartį pasirašė LKA viršininkas brg. gen. E. Mažeikis ir Vilniaus miesto meras V. Navickas.

Gegužės 29 d. baigėsi nuotolinio mokymo logistikos karininkų baziniai kursai.

Gegužės 29 d. Šimkaičių Jono Žemaičio pagrindinėje mokykloje iškilmingai paminėtos partizanų generolo Jono Žemaičio-Vytauto 100-osios gimimo metinės. Šiai mokyklai Jurbarko rajono tarybos sprendimu Jono Žemaičio vardas buvo suteiktas 2007 m. spalio 25 d., o lapkričio 24 d. mokykla jau iškilmingai minėjo savo 140 metų jubiliejų.

Gegužės 27–31 d. vyko VII tarptautinė krikščioniškoji jaunimo (kariūnų ir jaunesniųjų karininkų) konferencija.

Birželio 12 d. Akademijoje baigėsi karininkų specialistų pagrindinio karinio rengimo šešių savaičių kursai.

Birželio 12 d. Akademijos ramovės kolektyvas pakvietė kariūnus, darbuotojus ir jų šeimos narius į sakralinės muzikos koncertą. Šį kartą svečiavosi vyrų choras iš Italijos „Gruppo Polifonico Claudio Monteverdi“.

Birželio 12 d. Karo akademijoje baigėsi vadų ir jaunesniųjų štabo karininkų kursai. XVII kursų laidą baigė 17 Lietuvos kariuomenės karininkų ir 7 užsienio šalių karininkai, atvykę iš Ukrainos, Moldovos, Kazachstano, Gruzijos, Azerbaidžano ir Armėnijos.

Birželio 11–13 d. Lietuvoje lankėsi NATO gynybos koledžo aukšto rango klausytojų grupė, vadovaujama gen. ltn. Wolfo-Dieterio Loeserio (Vokietijos kariuomenė).

Birželio 19 d. Karo akademijoje baigėsi 22 savaites trukę rezervo ryšių būrių vadų kursai kariams savanoriams.

Birželio 19 d. kariūnai buvo pakviesti į 14-ąją SOS vaikų kaimo gimtadienį.

Parengė Eglė TRATAITĖ

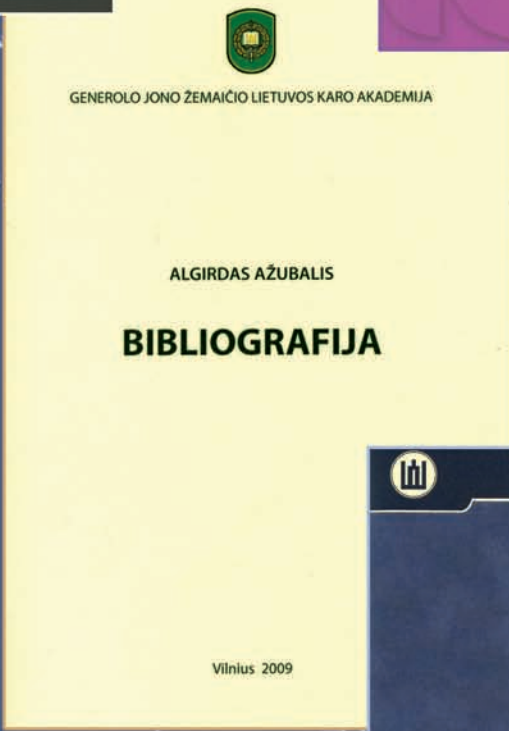
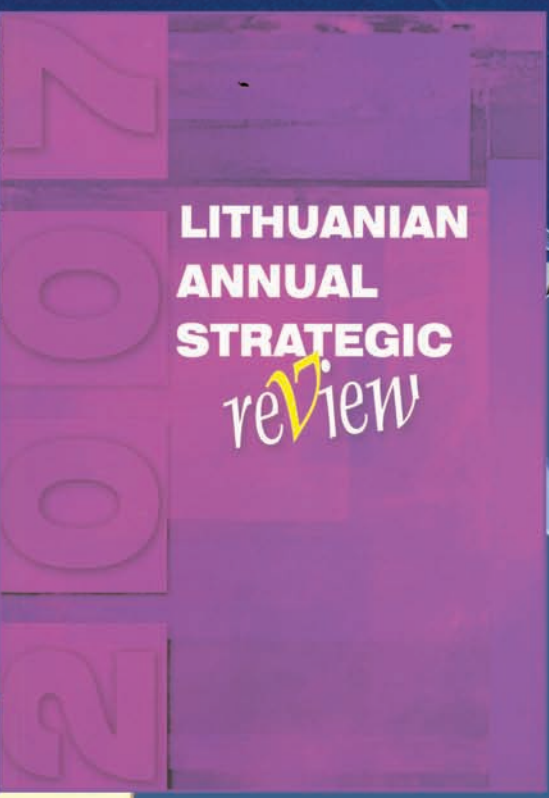
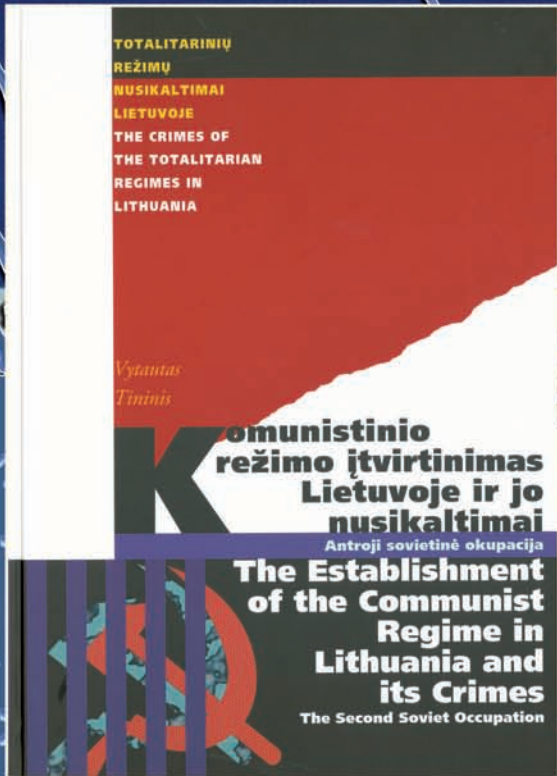
Nauji Akademijos darbuotojų leidiniai

Lithuanian Annual Strategic Review 2007. Mokslinių straipsnių rinkinys. Ats. redaktorius G. Vitkus V., 2008, 352 p.

Ažubalis A. *Bibliografija.* V., 2009, 30 p.

Pistoletas GLOCK 17 (9 mm). Mokomoji knygelė. Atsakingasis redaktorius A. Smilga. V., 2009, 60 p.

Tininis V. *Komunistinio režimo įtvirtinimas Lietuvoje ir jo nusikaltimai. Antroji sovietinė okupacija (1944–1953).* T. 5. *The Establishment of the Communist Regime in Lithuania and its Crimes. The Second Soviet Occupation (1944–1953).* T. 5. V.: Margi raštai, 2009, 524 p.

**Nauji
leidiniai**

